

Høringer: EU-direktiv om beskyttelse af fysiske persons personoplysninger - EU's narkostrategi 2013-2010 - EU bekæmpelse af svig

Bogomtale - Straffuldbyrdslovens bestemmelser om indgreb over for indsatte

83. Udvisning, administrativ ophævet - Butikstyveri - EU-borger - Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse
84. Udvisning, administrativ - Butikstyveri - Ændret vurdering efter 10 måneder
85. Menneskerettigheder - Terrorsag - Torturhæleri - Belgisk sag
86. Dokumentsvig - Udlændingeloven - Ulovligt ophold og arbejde
87. Erstatning til forældre for tab af voksen søn
88. Vold - Nabostridigheder - Samfundstjeneste
89. Varetægtsfængsling - Lang ventetid på overførsel til surrogat
90. Vold - Fodboldkamp - Betinget straf
91. Narkotika - Små kvanta - Fundne penge - Beviser - Strafudmåling

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Høringer - EU-direktiv om beskyttelse af fysiske personers personoplysninger - EU's narkostrategi 2013-2020 - EU bekæmpelse af svig

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Amagertorv 11
1. oktober 2012

Vedr.: Sagsnr. 2012-3756-0006. Høring over Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Ministeriet har med mail af 20. august 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 1. oktober 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at området er omfattet af Danmarks retsforbehold, men med mulighed for at tilslutte sig, hvad der måtte blive vedtaget.

Justitsministeriet giver i sit grundnotat udtryk for, at det ikke er nærmere specificeret, hvor omfattende ændringerne vil være, "idet det præcise indhold og rækkevidden af en række af direktivforslagets bestemmelser giver anledning til betydelig tvivl", side 22. Det er ikke nærmere specificeret, hvori tvivlen består.

Der er tilsyneladende også tvivl om, hvorvidt nærhedsprincippet er opfyldt.

Landsforeningens bestyrelse deler den tvivl med hensyn til forslaget, som Justitsministeriets grundnotat giver udtryk for.

På foreningens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Politikontoret

Amagertorv 11
18. oktober 2012

Vedr.: Høring over udkast til EU's nye narkotikastrategi for perioden 2013 - 2020.

Ministeriet har med mail af 2. oktober 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 19. oktober 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der ikke har bemærkninger til det foreslåede.

På foreningens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
2. november 2012

Vedr.: Sagsnr. 2012-3050/10-0001. Høring over Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser.

Ministeriet har med mail af 9. oktober 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 5. november 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at forslaget ikke er omfattet af Danmarks retsforbehold, og at det, hvis det blev vedtaget, ville betyde, at der skal foretages ændringer i straffelovens §§ 161, 171, 279, 289a og 300 a.

De pågældende bestemmelser rummer i forvejen allerede gerningsindhold svarende til det, som Kommissionen har foreslået, men bestemmelsernes strafferammer vil i henhold til forslaget skulle ændres, idet Kommissionen foreslår, at der skal laves maksimums- og minimumsstraffe for overtrædelser vedrørende svig med EU-midler.

Bestyrelsen noterer sig, at Justitsministeriet er uenig med forslagsstilleren (Kommissionen) i dennes valg af hjemmel for at fremsætte forslaget, og at man ikke har fundet at burde tage endelig stilling til de enkelte elementer i forslaget.

Bestyrelsen finder allerede på nuværende tidspunkt anledning til at advare mod, at der indføres minimumsstrafferammer som foreslået.

På foreningens vegne
Elsebeth Rasmussen

Bogomtale - Straffuldbyrdeleslovens bestemmelser om indgreb over for indsatte

Ovennævnte bog på 434 sider hæftet af Jakob Schiøler er udgivet på Jurist- og Økonomforbundets Forlag - Pris 500 kr. incl. moms. Medlemspris 400 kr. incl. moms.

Bogen er forfatterens ph.d.-afhandling og indeholder ud over en udførlig indholdsfortegnelse bl.a. et stikordsregister.

Et prøveopslag under kapitel 8 om anvendelse af håndjern viser forfatterens grundighed i behandlingen af kriterierne for indgreb. Man kan så undre sig over, at det nærmest er rutine, at alle arrestanter iføres håndjern bag ryggen, når de eskorteres til retslokaler i Københavns Byrets hovedbygning.

Bogen kan anbefales.

Landsforeningens Meddelelse 83/2012

Udvisning, administrativ ophævet - Butikstyveri - EU-borger - Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse

Udlændingelovens § 2, § 25 a og § 37

Litaueren T blev i marts 2011 fremstillet i retten efter at have fået en advarsel og en administrativ udvisning for butikstyveri af diverse madvarer og et bælte til en samlet værdi af 231 kr.

Byretten opretholdt frihedsberøvelsen og ville ikke tage stilling til gyldigheden af den administrative udvisning. Landsretten stadfæstede i henhold til byrettens grunde.

Klagen over udvisningen blev efter adskillige rykkere afgjort i april 2012, hvor ministeriet omgjorde afgørelsen om udvisning, se nærmere Lf.Medd. 39/2012. Forsvareren søgte nu om erstatning for den uberettigede frihedsberøvelse.

Statsadvokaten fandt den indledende frihedsberøvelse berettiget, men oversendte sagen, for så vidt angik tilbageholdelse efter udlændingeloven, til Københavns Politi, der anerkendte et erstatningskrav på 15.550 kr.

Københavns Politi, Ledelsessekretariatet, jr.nr. 0100-30183-00066-12, 5/10 2012

"Ved brev af 27. april 2012 til Statsadvokaten for København og Bornholm, har De på vegne af Deres klient, T, fremsat krav om takstmæssig erstatning for uberettiget frihedsberøvelse i forbindelse med varetægtsfængslingen af Deres klient.

Statsadvokaten for København og Bornholm har den 29. juni 2012 truffet afgørelse i sagen for så vidt angår den frihedsberøvelse, der fandt sted den 14. marts 2011 kl. 16.45 - 17.00.

For så vidt angår den frihedsberøvelse, der fandt sted fra den 14. marts kl. 17.00 til den 28. marts 2011, er denne sket i medfør af udlændingeloven, hvorfor denne periode skal vurderes af Københavns Politi efter dansk rets almindelige erstatningsregler, jf. cirkulæreskrivelse om politiets behandling af visse erstatningssager af 15. marts 2007.

Det fremgår af sagen, at Justitsministeriet den 23. april 2012 fandt grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse af 15. marts 2011 om udvisning.

Justitsministeriet fandt således ikke, at der forelå det fornødne grundlag for at opretholde Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning af Deres klient med indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1 og § 32, stk. 1.

På baggrund af ovenstående oplysninger kan jeg oplyse, at Københavns Politi anerkender erstatningspligten for så vidt angår den frihedsberøvelse, der fandt sted fra den 14. marts kl. 17.00 til den 28. marts 2011.

De har opgjort Deres krav til i alt 15.550 kr. tillagt procesrente fra den 27. april 2012, hvilket jeg hermed anerkender.

De har i Deres brev af 27. april 2012 til Statsadvokaten for København og Bornholm oplyst, at det ikke har noget formål, at De modtager erstatningen på Deres klients vegne, og anmoder anklagemyndigheden om selv at opspore Deres klients nuværende opholdssted med henblik på at tilstille ham erstatningen.

I den forbindelse skal jeg anmode Dem om at oplyse, hvorvidt De har fået kontakt med Deres klient eller om De eventuelt er i besiddelse af en tidligere adresse på ham."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer, at politiet i strid med hendes instrukser havde udsendt T af landet uden at sikre hans adresse, så pengene måtte blive stående hos politiet indtil videre.

- oo0oo -

Vedr. tidligere afgørelser om administrative udvisninger henvises til Lf.Medd. 48/2011 og 56/2011.

Landsforeningens Meddelelse 84/2012

Udvisning, administrativ - Butikstyveri - Ændret vurdering efter 10 måneder

Udlændingelovens § 2 og § 25 a

EU-borger og rumæner M blev i december 2011 administrativt udvist for et butikstyveri af beklædningsgenstande til 648 kr. Ingen tidligere afgørelser. I oktober 2012 omgjorde Justitsministeriet afgørelsen, da det påsigtede ikke udgjorde en tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse.

Justitsministeriet, sagsnr. 12/014372, 8/10 2012

Det fremgik af forsvarerens klage af 21/12 2011:

"Min ovennævnte klient blev ved Udlændingenservices beslutning af 15. december 2011 udvist med indrejseforbud i 2 år efter udlændingelovens § 25 a stk. 1, nr. 1 og § 32 stk. 4, 2. pkt.

Min klient har anmodet mig om at påklage beslutningen og jeg skal til støtte for klagen anføre, at min klient, der ifølge politiets oplysninger har familie, der opholder sig

i Danmark, har erkendt et beskedent butikstyveri af beklædningsgenstande til en værdi af kr. 648,00.

Min klient er ikke herudover kendt med kriminalitet.

Det pågældende butikstyveri er ikke tilstrækkeligt til at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, uagtet at butikstyveriet er begået 3 dage efter min klient er indrejst i landet.

Der henvises endvidere hertil, at min klient ifølge det oplyste er psykisk ustabil.

Jeg skal under henvisning hertil anmode Dem om at ophæve beslutningen om udvisning."

Justitsministeriets Familiesammenføringskontor svarede den 8/10 2012:

"Justitsministeriet har nu behandlet Deres klage af 21. december 2011 over Udlændingestyrelsens afgørelse af 15. december 2011 vedrørende Deres klient M.

Ved behandlingen af klagen har ministeriet gennemgået sagens akter samt vurderet det, som De har anført i Deres brev af 21. december 2011.

Ministeriet finder grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse af 15. december 2011.

Ministeriet finder således ikke, at der foreligger det fornødne grundlag for at opretholde Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning af Deres klient med indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, og § 32, stk. 1.

Ministeriet finder således ikke, at den af Deres klient udviste adfærd efter de foreliggende oplysninger udgør en sådan reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, at en udvisning af Deres klient vil være forenelig med EU-retten.

Ministeriet skal beklage ministeriets sagsbehandlingstid.

Ministeriet foretager herefter ikke videre i anledning af Deres klage."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer:

"Jeg ved ikke om klienten nogensinde får det at vide. Han er for længst udsendt."

Landsforeningens Meddelelse 85/2012

Menneskerettigheder - Terrorsag - Torturhæleri - Belgisk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 3 og art. 6.

En marokkansk statsborger E blev idømt 7 års fængsel i Belgien for deltagelse i en terroristgruppe, bl.a. på bevismateriale fra Marokko, hvor der var en reel risiko for, at forklaringerne var opnået ved tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Krænkelse af EMK art. 6.

Derimod var det ikke en krænkelse af art. 8, at man havde observeret mod E og hans bopæl.

Staten blev dømt til at betale 5.000 € i torterstatning.

El Haski mod Belgien, app. 649/08, 25/9 2012

Den marokkanske statsborger El Haski, herefter E, klagede over at være anholdt i januar 2005 og idømt 7 års fængsel i Belgien. Han anmodede under anken om, at man udelukkede vidneudsagn indhentet i Marokko, som kunne være indhentet i strid med EMK art. 3. Indsigelsen blev forkastet, og dommen blev stadfæstet.

Det fremgik i øvrigt af sagen, at E havde haft et længerevarende ophold i Syrien og herunder havde været to gange i Afghanistan, hvor han fik militær træning.

Mistanken mod ham i Belgien, hvor han havde opholdt sig siden 2004 under falsk identitet, var bl.a., at han tilhørte en marokkansk terroristgruppe.

E gjorde gældende, at den belgiske domstol næsten udelukkende havde baseret domfældelsen på vidneudsagn indhentet i Marokko i strid med EMK art. 3.

Menneskerettighedsdomstolen henviser bl.a. til sagen *Othman (Abu Qatada) mod Storbritannien*, app. no. 8139/09 (Lf.Medd. 32/2012). Hvis der ikke i det pågældende land er tilstrækkelige garantier for en uafhængig, upartisk og seriøs undersøgelse af klager over tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling, vil det være tilstrækkeligt, at klageren påviser, at der er en reel risiko herfor, for at få udelukket bevismaterialet.

Domstolen fastslog, at der var en sådan reel risiko, hvorimod den belgiske appelret kort havde fastslået, at E ikke havde fremlagt konkrete beviser for, at materialet burde udelukkes.

Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at der forelå en krænkelse af art. 6.

Derimod forelå der ingen krænkelse af art. 8 om privatlivets fred, i og med, at E var blevet overvåget.

E blev tillagt 5.000 €i torterstatning.

- oo0oo -

Hele afgørelsen findes pt. kun i en fransk version. Ovennævnte referat bygger på en engelsksproget pressemeddelelse.

Landsforeningens Meddelelse 86/2012

Dokumentsvig - Udlændingeloven - Ulovligt ophold og arbejde

Straffelovens § 174, udlændingelovens § 59

Inderen I blev dømt for to tilfælde af dokumentsvig ved at forevise fotokopier af identitetspapirer, dels over for en arbejdsgiver, dels over for politiet, samt længerevarende ulovligt ophold og arbejde i landet, med fængsel i 30 dage og udvisning.

Københavns Byrets Fristafdeling, SS 90-26219/2012, 2/10 2012

Inderen I på 29 år og ustraffet var under en tilståelsessag tiltalt for 2 tilfælde af dokumentsvig, ved at have forevist fotokopi af identifikationspapirer, herunder pas, henholdsvis over for en arbejdsgiver og politiet, samt i forhold 1 overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, ved fra den 1/7 2010 (i dommen fejlagtigt gengivet som 2012) til 18/9 2012 at have opholdt sig i Danmark uden fornøden tilladelse.

I forhold 3 udlændingelovens § 59, stk. 2, jfr. stk. 3, fra den 17/6 2011 til den 18/9 (i dommen fejlagtigt gengivet som 18/11) 2012 i en restaurant at have arbejdet som opvasker, selv om han ikke havde ret til at arbejde eller opholde sig her i landet.

Der var påstand om konfiskation af papirerne samt udvisning. Der var ikke protest herimod.

I forklarede bl.a., at han var blevet i Danmark efter at have fået afslag på ophold med henblik på at studere her.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 174 og udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, og § 59, stk. 2, jf. stk. 3.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at det er en skærpende omstændighed, at tiltalte har opholdt sig så længe i Danmark uden opholdstilladelse og at han samtidig har haft arbejde uden at have lovligt ophold.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Da udvisning ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tager retten i medfør af de påberåbte bestemmelser påstanden om udvisning til følge som nedenfor bestemt, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2."

Udvisningen var de sædvanlige 6 år. T blev fortsat varetægtsfængslet, således at fristen passede med afsoning af dommen. Politiet havde hans ægte pas, således at der ikke kunne påregnes problemer med at sende ham tilbage til Indien.

Landsforeningens Meddelelse 87/2012

Erstatning til forældre for tab af voksen søn

Erstatningsansvarslovens § 26 a

Afdøde S var 42 år på gerningstidspunktet og havde siden 1992 boet i egen bolig, men blev ved med at komme hos sine forældre hver dag for at spise og drev også virksomhed sammen med sin far. Forældrene tillagt henholdsvis 100.000 kr. og 120.000 kr. efter påstand. Dissens i landsretten (2-1).

VL 9. afd. S-0302-12, 5/7 2012

K på 40 år var under en nævningsesag tiltalt for manddrab, idet hun i januar 2011 havde dræbt S ved at skære ham adskillige gange i halsen med en kniv samt tildelt ham adskillige slag i hovedet med et stumpt redskab. Hun nægtede sig skyldig og påstod

frifindelse for godtgørelseskravet. Størrelsesmæssigt accepterede hun et samlet erstatningskrav på 100.000 kr. til S's forældre.

Forældrene forklarede som ovenfor i resuméet. S havde efter landbrugsuddannelse købt sin egen landbrugsejendom, der lå lige op ad forældrenes. Han spiste hos forældrene hver dag og førte ikke selvstændig husholdning.

Byretten udtalte:

"Vedrørende kravene fra afdødes forældre lægger dommerne efter M's forklaring til grund, at S bortset fra et 5 måneders ophold på landbrugsskole boede hjemme hos sine forældre, indtil han i 1992 flyttede ind på sin landbrugsejendom. Ejendommen var en naboejendom til hans forældres. Hans far og han drev ejendommene i forening, og de var i denne forbindelse sammen hver dag. Afdøde kom endvidere dagligt hos sine forældre, ofte flere gange om dagen, hvor han normalt spiste morgenmad og enten middags- eller aftensmad. S havde derfor bevaret en helt særlig tilknytning til sine forældre, og de er derfor berettigede til godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Godtgørelsen til M fastsættes efter praksis for godtgørelse til hver af de efterladte ved forsætlig drab til 100.000 kr.

Godtgørelsen til F fastsættes til 120.000 kr. Dommerne har herved lagt vægt på, at F fandt afdøde om morgenen efter, at drabet var begået. Drabet er udført på en meget brutal og krænkende måde, og det var påregneligt for tiltalte, at det ville være en af hans forældre, der som den første fandt ham."

Anklagemyndigheden ankede til skærpeelse. K påstod frifindelse, subsidiært formildelse, og henviste til, at der ikke var hjemmel til at tilkende forældrene en godtgørelse som krævet.

Landsretten delte sig med hensyn til godtgørelsen:

"Landsdommerne Lars Christensen og Lene Holm Trøst udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder vi byrettens afgørelse om godtgørelse til M og F.

Landsdommer Hanne Kildal udtaler:

S, der var 42 år på gerningstidspunktet, havde siden 1992 boet i egen bolig. Selv om han ikke havde egen husholdning, men blev ved med at komme hos sine forældre

hver dag for at spise og også drev virksomhed sammen med sin far, finder jeg efter de i øvrigt foreliggende oplysninger om S ikke, at der foreligger en sådan helt særlig tilknytning mellem S og hans forældre, at der kan tilkendes forældrene godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Efter stemmeflertallet stadfæstes byrettens afgørelse om godtgørelser til M og F.

Landsretten stadfæster herefter i det hele byrettens dom."

- oo0oo -

Bistandsadvokaten oplyser, at strafudmålingen er anket til Højesteret.

Landsforeningens Meddelelse 88/2012

Vold - Nabostridigheder - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 244

T havde overfaldet en beboer i ejendommen med et knytnæveslag. Forudgående skærmydsler. Samfundstjeneste efter voldens ringe omfang samt oplysninger om tiltaltes gode personlige forhold.

Københavns Byret SS 2-19013/2012, 24/10 2012

T på 41 år var tiltalt for vold efter § 244, ved i maj 2012 ud for beboelsesejendommen at have slået A i hovedet ved tindingen med knyttet hånd.

Der var påstand om fængselsstraf.

T påstod frifindelse med henvisning til nødværge, subs. betinget dom evt. med vilkår om samfundstjeneste.

Det fremgik bl.a. af T's forklaring, at der havde været gensidige beskyldninger mellem A og T's samleverske om pædofili og trusler mod samleversken.

T havde mødt A i gården. A havde rejst sig og været truende, idet han kom "frembrusende" hen mod T, hvis hånd reagerede med et knytnæveslag mod A's pande. A havde også været truende mod andre.

A bekræftede bl.a. at have haft skænderier med T's samlever, men bestred at have givet T anledning til volden. Det var T, der kom hen til vidnet, der sad stille og roligt på en stol.

Af en politiattest fremgik, at der var fundet en 2-krone stor hævelse i panden.

T var egnet til samfundstjeneste og ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

"Rettenns begrundelse og afgørelse.

Tiltalte har erkendt at have tildelt A et knytnæveslag i ansigtet. På baggrund af de afgivne forklaringer sammenholdt med indholdet af politiattesten findes tiltalte som erkendt at have slået A én gang i hovedet med knyttet hånd, hvorfor tiltalte er skyldig i vold som beskrevet i anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der var tale om et knytnæveslag i hovedet.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på voldens ringe omfang samt oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 40 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Prøvetiden blev fastsat til 1 år og afviklingstiden for samfundstjenesten til 6 måneder.

Landsforeningens Meddelelse 89/2012

Varetægtsfængsling - Lang ventetid på overførsel til surrogat

Retsplejelovens § 762 og § 765

Efter 18 dages varetægtsfængsling, hvor en skizofren T, sigtet for tyveri fra butikskasser, endnu ikke, som besluttet i grundlovsforhør, var overført til surrogat, løslod byretten den pågældende, da der var oplyst en yderligere ventetid på 1-2 uger, og T i forvejen havde en stadig gældende behandlingsdom. Landsretten stadfæstede i henhold til grundene.

ØL 8. afd. kære nr. S-3388-12, 2/11 2012

T blev den 14/10 2012 varetægtsfængslet på to tyverisigtelser (såkaldte "kassedyk"), og det var oplyst, at han havde en tidligere behandlingsdom som lidende af skizofreni og senest havde været indlagt i begyndelsen af året. Retten besluttede, at T skulle anbringes i surrogat, og fastsatte fristen til 18 dage.

Ved fristforlængelsen den 1/11 2012 passerede følgende:

"Anklageren gjorde rede for sagen, herunder at hun begærede arrestanten fortsat varetægtsfængslet i 2 uger, samt at hun begærede varetægtsfængslingen værende i surrogat, men med tilføjelsen "når plads haves."

Anklageren oplyste endvidere, at arrestanten ved Københavns Byrets kendelse af 14. oktober 2012 for to tyverisigtelser blev varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 i surrogat, at det ikke af kendelsen fremgår, at surrogatanbringelsen skal ske, når plads haves, at der ikke har været plads på noget hospital endnu, at man forventede, at der kan blive plads indenfor en tidsfrist på 1-2 uger fra i dag samt, at arrestanten befinder sig i almindeligt fængsel - ikke på Vestre Fængsels sygeafdeling. Anklageren oplyste endelig, at man for tiden har 13 tyverisigtelser i sagen.

Forsvareren protesterede herimod og henviste til, at arrestanten bør løslades, fordi kravet til surrogatfængslingen ikke er opfyldt, og arrestanten har fået det dårligere af at sidde i varetægtsfængsel samt at arrestanten nu - uhjemlet - har været frihedsberøvet siden den 13. oktober 2012 og fortsat i givet fald skal vente 1-2 uger. Forsvareren fremlagde i denne forbindelse skrivelser af 15. og 24. oktober 2012 til Vestre Fængsels hospital, hvor der anmodes om, at arrestanten overføres til psykiatrisk hospital i surrogat.

K E N D E L S E:

Ved grundlovsforhøret den 14. oktober 2012 - for 18 dage siden - blev der truffet afgørelse om varetægtsfængsling, men om anbringelse på lukket psykiatrisk hospitalsafdeling som surrogat herfor. Arrestanten har imidlertid været anbragt i Vestre Fængsel. Efter det i dag oplyste er der fortsat 1-2 ugers ventetid på en plads på en lukket psykiatrisk hospitalsafdeling. Ved Københavns Byrets dom af 8. oktober 2008 blev arrestanten anset for omfattet af personkredsen i straffelovens § 16, stk. 1, og idømt behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse, og med en længstetid for den idømte foranstaltning på 5 år. Dommen drejede sig i det væsentlige om tyveri og graffitimaleri.

Under disse omstændigheder og henset til karakteren af de nu som grundlag for varetægtsfængslingen påsigtede 2 forhold af tyveri - og uanset anklageren har oplyst, at der nu foreligger i alt 13 sigtelser for tyverier - findes der ikke nu at burde træffes bestemmelse om varetægtsfængsling efter den påberåbte bestemmelse i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2.

Henset til det oplyste om ventetiden findes der heller ikke grundlag for at forlænge fristen for den ved kendelse af 14. oktober 2012 - hvilken kendelse ikke er berigtiget - fastsatte surrogatanbringelse.

T h i b e s t e m m e s :

Arrestanten T løslades.

Anklageren påkærede afgørelsen til Østre Landsret med påstand om varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, og anbringelse på lukket psykiatrisk hospitalsafdeling, når plads haves, jf. retsplejelovens § 765. Anklageren henviste endvidere til, at det må anses at være en fejl, når der ikke i kendelse fra grundlovsforhøret står "når plads haves", og anklageren anførte videre, at der ikke i sagen foreligger proportionalitetshensyn."

Anklagemyndigheden indgav kæreskrift, og forsvareren svarede med påstand om stadfæstelse af løsladelsen.

Landsretten bemærkede, at der ikke var tillagt kæren opsættende virkning, og stadfæstede i henhold til byrettens grunde.

- oo0oo -

Forsvareren havde henvist til en tidligere afgørelse i Lf.Medd. 23/2008.

Landsforeningens Meddelelse 90/2012

Vold - Fodboldkamp - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 244

T på 32 år var tiltalt for fodboldvold i form af en skalle og et knytnæveslag mod A. Han blev frifundet for skallen, men i byretten idømt 40 dages ubetinget fængsel. I anken, der ikke omfattede skallen, blev straffen gjort betinget, da voldsudøvelsen var foregået under en fodboldkamp og umiddelbart efter tumult, hvor A havde lagt T ned på jorden i et brydegreb.

ØL 6. afd. a.s. S-1574-11, 25/10 2011

T på 32 år var tiltalt efter § 244 for i september 2010 på en fodboldbane at have nikket A en skalle i ansigtet med baghovedet og efterfølgende at have slået A i ansigtet med knyttet hånd.

Der var påstand om fængselsstraf.

T nægtede sig skyldig. Han erkendte knytnæveslaget, men påstod forholdet henført under § 248, og i øvrigt strafnedsættelse, idet volden var blevet udøvet i forbindelse med en fodboldkamp.

Der var 13 vidner indkaldt under byretssagen, hvor dommen er på 11 sider. Nedenfor gengives kun et kort sammendrag af bevisførelsen.

T forklarede bl.a., at han stod tæt ved A - de dækkede hinanden. Der havde, inden bolden kom, været lidt nærkamp for at stå bedst muligt for bolden. T hoppede op for at tage bolden. Han ved ikke, om han ramte A. Dommeren fløjtede, og A lå i græsset. Han gav ikke A en skalle, hverken før eller efter bolden kom i spil igen.

Da dommeren havde fløjtet, gik de begge frem mod dommeren. De diskuterede. A lagde T i en halslås og kastede ham ned på græsset, hvor han mærkede nogle slag i baghovedet. Det første T så, da han kom op, var A, og så slog han ham med knyttet hånd i ansigtet. Det var kun et enkelt slag.

A forklarede bl.a., at han først havde fået en albue i maven af T. Vidnet skubbede T væk. A hoppede op for at tage bolden. T gav vidnet en skalle. De sagde noget til hinanden. T blev ved med at køre sit hoved op ad vidnets, og vidnet lagde ham ned. De blev skilt ad, og vidnet begyndte at gå væk. Da han var 10-15 m væk, kom T og slog ham. Vidnet arbejdede som politimand. Vidnet havde været på skadestuen med en tandskade og blev syet to steder.

De øvrige vidners forklaringer afhang i nogen grad af, om de spillede på T's eller A's hold.

Flere vidner havde set A slå T efter at have lagt ham ned.

Det fremgik af en skadesjournal for A, at der var et sår ved venstre øjenregion, ved næseryggen og ved venstre øjenbryn samt en blodudtrædning ved venstre øje, der var moderat sammenlukket. Der var desuden en lille afsprængning på næstbageste kindtand. A's hænder var blevet inspiceret grundigt. Der var på ingen måde mistanke om,

at der havde foregået vold mod eller med hænderne. Der ville være forbigående mén i "eventuelt en uge".

T havde ikke været på skadestuen. Han var egnet til samfundstjeneste. Han var forretningsdrivende.

"Retten's begrundelse og afgørelse"

Efter bevisførelsen anser to af retten's medlemmer det ikke for tilstrækkeligt bevist, at tiltalte har haft forsæt til at nikke A en skalle i ansigtet. Disse voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte for denne del af tiltalen.

Efter vidneforklaringerne fra A, B, C, D og særligt fodbolddommer E's forklaring, anser et af retten's medlemmer det for bevist, at bolden var passeret, da tiltalte slog hovedet baglæns op i ansigtet på A. Denne voterende stemmer derfor for at anse tiltalte for skyldig i at have nikket en skalle.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Efter tiltaltes og vidnernes forklaring lægger retten til grund, at tiltalte og A efter episoden stod over for hinanden, og at A lagde tiltalte ned på græsset, hvorefter der opstod tumult. Det er ikke bevist, A har tildelt tiltalte slag i hovedet. Retten har i den forbindelse tillige lagt vægt på undersøgelsen af A's hænder.

Efter forklaringerne må det lægges til grund, at tumulden var overstået, og at tiltalte, efter at A var gået fra stedet, løb efter A, der gik med ryggen til tiltalte, og tildelte ham et kraftig knytnæveslag i ansigtet fra siden. Slaget medførte, at A fik en flænge ved øjenbrynene, som måtte sys samt synsforstyrrelser. Tiltalte er herved skyldig i vold efter straffelovens § 244.

Særligt henset til at knytnæveslaget blev tildelt efter, at tumulden var overstået, og parterne var gået fra hinanden, finder retten ikke, at der er grundlag for at anse forholdet for omfattet af straffelovens § 248.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på skadernes omfang, og at knytnæveslaget må anses for et selvstændigt forløb, der fandt sted efter afslutningen af den opståede tumult. Der findes ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget."

Erstatningskravet blev henvist til civilt søgsmål eller behandling i Offererstatningsnævnet.

T ankede. Han erkendte at have givet A et knytnæveslag, men påstod strafbortfald efter § 248, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

A forlangte svie og smerte 9 dage efter taksten.

Der blev ud over T og A afgivet forklaring af tre vidner og yderligere en træner for T's hold. Denne støttede T's forklaring om at være blevet slået to gange i hovedet efter at være blevet lagt ned. Præmisserne er gengivet i dommen side 4 f:

"Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte skyldig i vold efter straffelovens § 244 ved at have tildelt A et kraftigt knytnæveslag i ansigtet med den følge, at A fik en flænge ved øjenbrynet, som måtte sys, samt synsforstyrrelser.

Landsretten tiltræder endvidere af de af byretten anførte grunde, at der ikke er grundlag for at anse volden for omfattet af straffelovens § 248.

Straffen findes passende. Der er ved strafudmålingen lagt vægt på de samme omstændigheder, som er anført af byretten.

Da voldsudøvelsen er foregået under en fodboldkamp og umiddelbart efter tumult, hvor A havde lagt tiltalte ned på jorden i et brydegreb, findes det undtagelsesvis forsvareligt at gøre straffen betinget på vilkår som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

De juridiske dommere tager erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt, idet bemærkes, at erstatning for svie og smerte, der skal beregnes ud fra taksten i 2010, udgør 170 kr. pr. dag.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at fuldbyrdelsen af den udmålte fængselsstraf udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra dato på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

Tiltalte skal inden 14 dage i erstatning til A betale 1.530 kr.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten."

Narkotika - Små kvanta - Fundne penge - Beviser - Strafudmåling

Lov om euforiserende stoffer § 3

En samling af nyere domme om salg af hård narkotika. Man vil kunne se, at det ikke er altid, at domstolene følger politiets påstand om, at alle de fundne penge hos tiltalte stammer fra tidligere salg af narkotika.

Ovennævnte lov blev som bekendt skærpet i 1996, for så vidt angår narkotikahandlere, der bliver fundet i besiddelse af forholdsvis små mængder narkotika.

Det hedder i motiverne til lovændringen:

"3.3. Idet der ved "en handel" forstås salg - eller besiddelse med henblik på salg - af een salgspakke bestående af fra 0,01 gram til 0,2 gram heroin eller kokain, kan den tilsigtede skærpelse af strafudmålingen i denne type sager beskrives således:

Med hensyn til 1. gangstiltælde forudsættes det, at blot 5-10 handler som udgangspunkt vil udløse en straf på 30-60 dages fængsel mod 10-14 dages hæfte i dag. Mere end 10 handler bør som udgangspunkt udløse en straf på 3 måneders fængsel mod 10-14 dages hæfte i dag.

Det forudsættes endvidere, at straffen i 2. gangstiltælde ved blot 3 handler som udgangspunkt skal være 3 måneders fængsel. Er der tale om mere end 3 handler, fastsættes en forholdsmæssig strengere straf. Hvor normalstraffen i 2. gangstiltælde i dag er 10-30 dages hæfte eller fængsel, vil forslaget således indebære mindst en tredobling af straffen."

Domstolene synes i det store og hele at have fulgt intentionerne i lovændringen.

Særlige udmålingsproblemer kan opstå, hvor det fundne stof (endnu) ikke er opdelt i salgspakker, eller politiet i tiltalen prøver at lave en tilbageregning fra fundne kontanter til et formodet tidligere salg. Det er ikke altid, at domstolene lægger til grund, at (alle) pengene fundet hos tiltalte stammer fra tidligere salg af narkotika.

Nedenfor er gengivet en række nyere afgørelser - den første hidrører fra politiet, de øvrige fra forsvarere.

1) Københavns Byret SS 1-3321/2011, 10/2 2011

Udlænding (alder streget) var under en tilståelsessag tiltalt for i januar 2011 på gaden at have solgt en salgskugle indeholdende 0,5 g kokain for 200 kr., ligesom T var i besiddelse af yderligere 16 salgskugler indeholdende i alt 6,1 g kokain med henblik på videresalg.

Der var ingen protest mod udvisning. T var ikke tidligere straffet.

Fængsel i 4 måneder og udvisning.

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på stoffets art og mængde, samt at stoffet blev besiddet mhp. videresalg."

2) Københavns Byret SS 2-26240/2011, 19/12 2011

A på 34 og B på 29 år var tiltalt for i forening i november 2011 at have solgt 3,75 g kokain svarende til 2.250 kr., som de var i besiddelse af ved anholdelsen, samt på Abel Catrines Gade at have solgt 0,25 g kokain til C.

A var tillige tiltalt efter straffelovens § 119 ved at have sparket en politiassistent i brystet med begge knæ, hvilket medførte et trykket ribben.

Der var påstand om frifindelse - også for udvisningspåstanden. Begge var ustraffede.

Retten lagde efter politiassistentens forklaring til grund, at denne havde set de tiltalte sælge til en køber, og tilføjede:

"Der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at dømme de tiltalte i videre omfang, og de tiltalte frifindes derfor for den øvrige tiltale i forholdet."

A blev efter politifolks forklaringer dømt efter anklageskriftet i forhold 2.

A blev idømt fængsel i 70 dage "efter forholdenes karakter". B fængsel i 10 dage.

Begge blev udvist, idet der ikke forelå oplysninger om, at udvisningen med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jfr. udlændingelovens § 26, stk. 2.

- oo0oo -

De tiltaltes nationalitet er ikke oplyst i dommen, men navnene lød ikke europæiske, ER.

3) Københavns Byret SS 1-11304/2012, 4/6 2012

A på 27 år og med arabisk navn var tiltalt for:

Forhold 1-3. Salg af en kugle med 0,19 g kokain for 150 kr. i juni 2011 sammen med B og C og ved i forening med de pågældende at have solgt ikke under 11,7 g kokain for 5.850 kr., hvilke penge A og B var i besiddelse af ved anholdelsen.

Forhold 4-6. Salg af to salgsposer med 0,22 g kokain for 400 kr. i april 2012 sammen med D, og ved i forbindelse med anholdelsen at være i besiddelse af 0,6 g kokain fordelt på 3 salgsposer med henblik på videreoverdragelse, samt at have solgt ikke under 2,56 g kokain for 4.669 kr., hvilke penge var fordelt på 950 Dkr. og 500 €

A påstod frifindelse - også for udvisningspåstanden. Han forklarede bl.a., at han ikke kendte B og C og ikke var sammen med dem. Men de stod samlet og blev anholdt samlet.

Ved anholdelsen havde han 3.000 kr. Det var penge, hans familie havde sendt til ham gennem nogle uger. Dertil kom lomme penge fra et asylcenter. Han havde afgivet en noget afvigende forklaring i grundlovsforhør om sin færden umiddelbart før anholdelsen.

Politividner forklarede om observationsposter og iagttagelse af A sammen med to udenlandske personer, der blev kontaktet af købere i juni 2011. Der skete nok 4-5 handler. Der blev fundet 3.000 kr. på A og 3.000 kr. på B. Det lykkedes ikke at få fat i køberen. A havde ingen overførselsbilag på pengene.

Vedr. forholdet i april 2012 forklarede et politividne, at han havde overværet salget, der foregik ved en bænk. Sælger tog begge hænder ind på kroppen og smed penge og stoffet fra sig på jorden. Køber tog salgskuglerne i munden.

Køber blev også ført som vidne og forklarede, at han købte to pakker for 400 kr. og tog dem i munden, da politiet kom løbende og anholdt ham.

A blev fundet skyldig efter tiltalen i forholdet fra juni 2011.

Vedr. forholdet fra april 2012 bemærkede retten:

"Ved politividnernes forklaringer om hændelsesforløbet og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen i for-

hold 4 og 5. I forhold 6 findes det dog ikke bevist, at de 500 €stammer fra narkosalg. Med den ændring at mængden sættes til ikke under 0,5 gram kokain findes tiltalte skyldig."

Straffen blev fastsat til fængsel i 3 måneder, og der skete udvisning.

"Da udvisning ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tager retten i medfør af de påberåbte bestemmelser påstanden om udvisning til følge som nedenfor bestemt, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2."

4) Københavns Byret SS 2-25172/2012, 9/10 2012

T med afrikansk navn på 37 år var tiltalt efter § 191, jfr. lov om euforiserende stoffer, ved forud for september 2012 at have solgt ikke under 8,6 g kokain for 4.300 kr., som han blev fundet i besiddelse af ved anholdelsen, og ved at have været i besiddelse af 19,63 g kokain fordelt på to bodypacks med henblik på videresalg.

T's forklaring er ikke gengivet særskilt i dommen, men fremgår delvist af præmisserne. Han påstod frifindelse i det ikke erkendte omfang - også for udvisning.

"Rettsens begrundelse og afgørelse.

Forhold 1

Tiltalte var ved anholdelsen i besiddelse af 19,63 gram kokain gemt i en strømpe samt 4.300 kr. i kontanter. Blandt andet på baggrund af dette og efter oplysningerne om tiltaltes økonomiske forhold og oplysningerne om salgsprisen for kokain, er det uden rimelig tvivl godtgjort, at de 4.300 kr. i alt væsentlighed stammede fra salg af ikke under 8 gram kokain. Med denne bemærkning er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 2

Tiltalte har erkendt, at han var i besiddelse af 19,63 gram kokain gemt i en strømpe. Da retten finder det ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han ikke havde kendskab til, at det var kokain han havde, er det godtgjort, at tiltalte var i besiddelse af kokainen med henblik på videreoverdragelse. Med denne bemærkning findes tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 191, stk. 1, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, liste B, nr. 43.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udvisning ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser og ikke kan antages at være særlig belastende for udlændingen, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1 og 2."

5) Københavns Byret SS 2-25110/2012, 9/10 2012

A og B på 23 og 24 år og formentlig med afrikanske navne var tiltalt for i en kortere periode forud for august 2012 ud for Colbjørnsensgade i forening at have solgt ikke under 0,7 g kokain, svarende til 1.050 kr., hvilke penge A blev fundet i besiddelse af ved anholdelsen, og i forhold 2 ved i forening at have solgt 0,1 g kokain til en køber for 150 kr.

De tiltalte påstod frifindelse - også for udvisningspåstanden. Ingen af dem var tidligere straffet.

Forklaringerne fra de tiltalte og 3 politividner er ikke gengivet i dommen, men se nedenfor i præmisserne.

"Rettsens begrundelse og afgørelse.

Forhold 1

Alene på baggrund af den omstændighed, at tiltalte A ved anholdelsen i forbindelse med forhold 2 var i besiddelse af 1.200 kr er det ikke uden rimelig tvivl godtgjort, at disse penge stammede fra salg af kokain. De tiltalte frifindes derfor for den rejste tiltale i dette forhold.

Forhold 2

På baggrund af de observationer, der er beskrevet af de tre vidner, herunder navnlig forklaringen fra (... politiassistent P ...) og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at de tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen i dette forhold.

Straffen fastsættes for begge de tiltalte til fængsel i 30 dage, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 43.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse alene til følge med hensyn til 150 kr.

Da udvisning ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tager retten i medfør af de påberåbte bestemmelser påstanden om udvisning for så vidt angår begge de tiltalte til følge som nedenfor bestemt, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2."

6) Københavns Byret SS 1-26217/2012, 22/10 2012

A på 24 fra Syrien og B på 27 år fra Tunesien var tiltalt for salg i september 2012 af ikke under 1,24 g kokain for 1.550 kr., hvilke penge B var i besiddelse af ved anholdelsen, og ved i forening at have solgt en salgskugle på 0,08 g kokain for 100 kr., samt i forening at være i besiddelse af 4,63 g kokain fordelt på 39 salgskugler.

B var tillige tiltalt for 2 tidligere forhold, henholdsvis i maj og september 2012, af henholdsvis salg af 2,7 g kokain for 1.350 kr. og besiddelse af 12 salgskugler med i alt 1,44 g kokain samt salg af 2,7 g kokain for 1.300 kr. og besiddelse af 3 salgskugler med 0,32 g kokain - alt med henblik på videresalg.

De tiltalte påstod frifindelse - også for udvisningspåstanden.

A forklarede bl.a., at han havde været alene og ikke kendte medtiltalte. Han havde købt en salgskugle til sig selv. Han var asylsøger.

B forklarede bl.a., at han aldrig havde set A, men derimod den medanholdte C (der siden undveg fra en sikret institution og derfor ikke mødte til hovedforhandlingen, ER). Han havde fået penge fra en ven bosiddende i Sverige, ca. 2.200 kr. Han var ikke klar over, at C var i besiddelse af stoffer.

Vedr. de tidligere forhold, hvor han alene var tiltalt, nægtede han og forklarede om pengeoverførsler fra udlandet. Han havde smidt kvitteringerne væk. Det stof, han var fundet i besiddelse af, tilhørte andre personer.

Politividnerne forklarede bl.a. vedr. det første forhold, at de tre anholdte stod og snakkede sammen. En køber blev taget længere ned ad gaden af A, der skete en ud-

veksling, herefter blev A kontaktet af B og afleverede en pengeseddel. Køberen blev fundet i besiddelse af stof. C var i besiddelse af kugler med kokain.

Ingen af de tiltalte var tidligere straffet.

Retten fandt de tiltalte skyldige efter anklageskriftet og idømte B fængsel i 4 måneder.

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på antallet af handler og mængden af stoffer. Endvidere har retten lagt vægt på at forholdene 1-3 er begået af flere i forening."

A blev idømt fængsel i 3 måneder. Begge blev udvist. Dommen er på 10 sider.

7) Københavns Byret SS 3-8946/2012, 13/6 2012

Asylsøgende A på 35 år fra Sandholmlejren var tiltalt for i juni 2011 ved Halmtorvet at have solgt 0,18 g kokain samt forud herfor for 2.000 kr. at have solgt ikke under 2,4 g kokain.

Der var påstand om fængselsstraf, men ikke udvisning. A, der havde en bødevedtagelse fra 2009 på 3.000 kr. for lov om euforiserende stoffer, påstod frifindelse.

A forklarede bl.a., at han selv var stofmisbruger på det pågældende tidspunkt. "Han kan godt have talt med andre på stedet. Det kan godt være, at han havde 2.150 kr. på sig. I så fald husker han ikke, hvor de stammede fra. Han fik 900 kr. hver 14. dag på asylcentret og med de penge kunne han godt få det til at løbe rundt med sit stofmisbrug. Han er fortsat i Sandholmlejren som asylansøger. Han får nu kost, men ingen penge på centeret. Tiltalte røg meget heroin på det pågældende tidspunkt. Nu har han været helt stoffri i 7 måneder. Han kendte de andre, der kom på caféen, og de hjalp hinanden med stoffer. Han har aldrig solgt kokain til nogen."

En politiassistent P forklarede bl.a., at de havde iagttaget den senere anholdte A, der ankom til stedet. Der kom ret hurtigt i alt 3-4 misbrugere ud fra caféen og rettede henvendelse, gav noget til ham og fik noget småt retur. Senere stoppede de en køber med en salgskugle. Han var nok nr. 5.

"Retten's begrundelse og afgørelse

Ved den forklaring, som politiassistent P har afgivet som vidne, sammenholdt med de i øvrigt foreliggende oplysninger findes det bevist, at tiltalte for 150 kr. har solgt 0,18 gram kokain til K, og at tiltalte umiddelbart inden solgte yderligere tre små mængder

kokain på i alt ca. 0,5 gram for 450 kr. til tre andre personer. Det findes ikke bevist, at tiltalte derudover har solgt kokain."

Straffen blev under hensyn til antallet af handler fastsat til fængsel i 20 dage.

"Under hensyn til den tid, der er gået, siden forholdet blev begået, og navnlig oplysningen om at tiltalte har holdt sig stoffri i de seneste 7 måneder, findes det uanset kriminalitetens karakter undtagelsesvis forsvarligt i medfør af straffelovens § 56, stk. 2, at gøre straffen betinget som nærmere nedenfor bestemt.

Efter det ovenfor anførte har tiltalte ved sin kriminalitet haft et udbytte på 600 kr., som i medfør af den påberåbte bestemmelse konfiskeres."

Vilkårene var en prøvetid på 1 år.

- oo0oo -

Af ældre afgørelser, der udelukkende drejer sig om salgskugler, og hvor bevisførelsen udelades af referatet, kan nævnes:

8) Københavns Byret SS 4-4679/2010, 10/3 2010

Salg i februar 2010 af 0,18 g kokain. Tilståelsessag, men protest mod udvisning - senegalesisk statsborger med opholdstilladelse i Portugal.

Fængsel i 14 dage og udvisning.

9) Københavns Byret SS 1-4660/2010, 22/3 2010

Forsøg på salg i februar 2010 af 2 salgskugler til politiassistent. Senegalesisk statsborger med opholdstilladelse i Portugal og Italien.

Fængsel i 30 dage og udvisning.

10) Københavns Byret SS 1-14488/2010, 22/7 2010

Salg i juni 2010 i Lille Istedgade af 3 salgskugler indeholdende 0,27 g brun heroin.

Fængsel i 30 dage og udvisning (mod hvilken der ikke var protest).

11) Københavns Byret SS 4-17723/2010, 20/8 2010

Salg i august 2010 i Helgolandsgade af 0,09 g kokain for 200 kr. Senegalesisk statsborger med opholdstilladelse i Portugal.

Fængsel i 14 dage og udvisning.

- oo0oo -

Vedr. tidligere afgørelser, hvor forefundne kontanter ikke uden videre eller fuldt ud er omregnet til salg af narkotika, se bl.a. :

Lf.Medd. 6/2008 - 2 afgørelser

Lf.Medd. 83/2011, 98/2011, 99/2011, 100/2011 og 113/2011.